

10 Ιανουαρίου 2015

Ο νεαρός ιερέας που έκανε κάτι ηρωικό στο Norman Atlantic

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

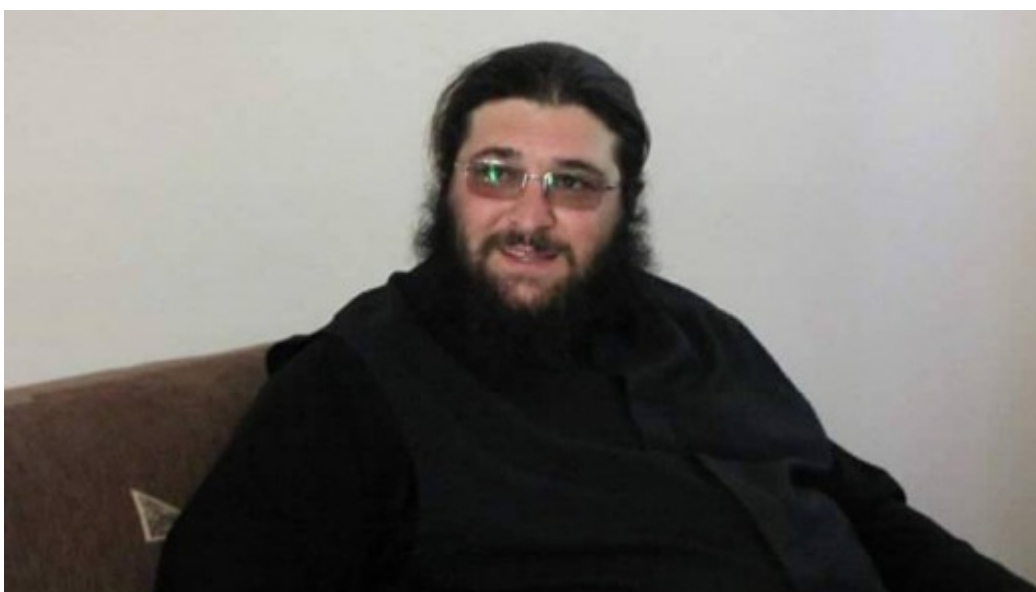
Από τον ΑΡΗ ΔΗΜΟΚΙΔΗ

Δεν αναφέρθηκε και πολύ στην Ελλάδα αυτός ο ιερέας. Ίσως επειδή δεν ήταν Έλληνας και μας ένοιαζαν μόνο οι Έλληνες; Ίσως επειδή θεωρούσαμε ότι κάθε ξένος ήταν κακός σε κείνο το πλοίο; (Οι Ιταλοί μάς άρπαζαν τα σωσίβια; Οι Τούρκοι χτυπούσαν τις σοπράνο μας;)

Για τον νεαρό ιερέα μου μίλησε ο guranios και έτσι διάβασα τις αναφορές στις ιταλικές εφημερίδες.

Πρόκειται για έναν νεαρό Γεωργιανό Αρχιμανδρίτη, που βρισκόταν στο Norman Atlantic: Όταν, αφού κατέφτασαν οι διασώστες, ήρθε η σειρά του να εγκαταλείψει το πλοίο για να σωθεί, αυτός παραχώρησε τη θέση του σε μια γυναίκα με το παιδί της.

Και έπειτα όταν έπρεπε να εγκαταλείψει και αυτός το καράβι, σχίστηκε το σχοινί και έπεσε στη θάλασσα και δυστυχώς πνίγηκε... Τα Ιταλικά (και όχι μόνο) ΜΜΕ έγραψαν εκτενώς αποκαλώντας τον ήρωα. Αξίζει να υπάρχει μια αναφορά και στο σάιτ μας – αξίζει να σημειωθεί με δυο λόγια η καλή του πράξη... Το όνομά του ήταν Αρχιμανδρίτης Ηλίας Καρτοζία (Ilia KartoZIA).

Αρχιμανδρίτης Ηλίας Καρτοζία

*Στην εφημερίδα Repubblica [μίλησε](#) ένας επιζών, ο Γεωργιανός Iraclì. Μεταφράζω πρόχειρα την αφήγησή του:

Τι συνέβη μετά την πυρκαγιά; «Πήρα τον γιο μου στους ώμους μου και άρχισα να τρέχω. Υπήρξαν στιγμές που φοβόμουν ότι δεν θα τα καταφέρουμε. Ο Αρχιμανδρίτης Ilia με καθησύχαζε, και μου έλεγε πάνω απ' όλα να σκέφτομαι το Θεό. Έτσι μου έδωσε δύναμη.»

Και τότε ήρθε η ώρα να επιβιβαστείτε στη σωσίβια λέμβο... «Ήταν πάντα κοντά μας και μας έδειχνε το δρόμο που έπρεπε να ακολουθήσουμε. Φτάσαμε στο σημείο, και μου έλεγε “Σκεφτείτε τον Θεό. Ο Θεός βοηθά.”»

Δεν ανέβηκε στο σκάφος; «Όχι: όταν ήρθε η σειρά του, είδε πίσω του μια γυναίκα με ένα μικρό κορίτσι, νομίζω ότι ήταν Ελληνίδες, και έδωσε τη θέση του, λέγοντάς της να πάνε αυτές μπροστά».

Τότε τον χάσατε απ' το οπτικό σας πεδίο; «Όχι ακόμη. Κουβαλούσε ένα σακίδιο. Μέσα ήταν οι εικόνες, θρησκευτικές εικόνες τις οποίες σε καμία περίπτωση δεν ήθελε να αποχωριστεί. Είπε ότι θα τις είχε πάντα μαζί του. Όταν κάποτε ήρθε η σειρά του, το σκοινί κόπηκε και κατέληξε στη θάλασσα.»

Και τι κάνατε; «Κάποιος πέταξε ένα σωσίβιο, αλλά η θάλασσα ήταν πολύ άγρια, με μεγάλα κύματα και αυτός δεν μπορούσε να πιάσει το σωσίβιο. Μέχρι το τέλος ελπίζαμε μπορεί να είχε σωθεί, ελπίζαμε ότι θα είχε διασωθεί από άλλο πλοίο. Αλλά δυστυχώς δεν συνέβη αυτό τελικά...»

Πηγή: lifo.gr